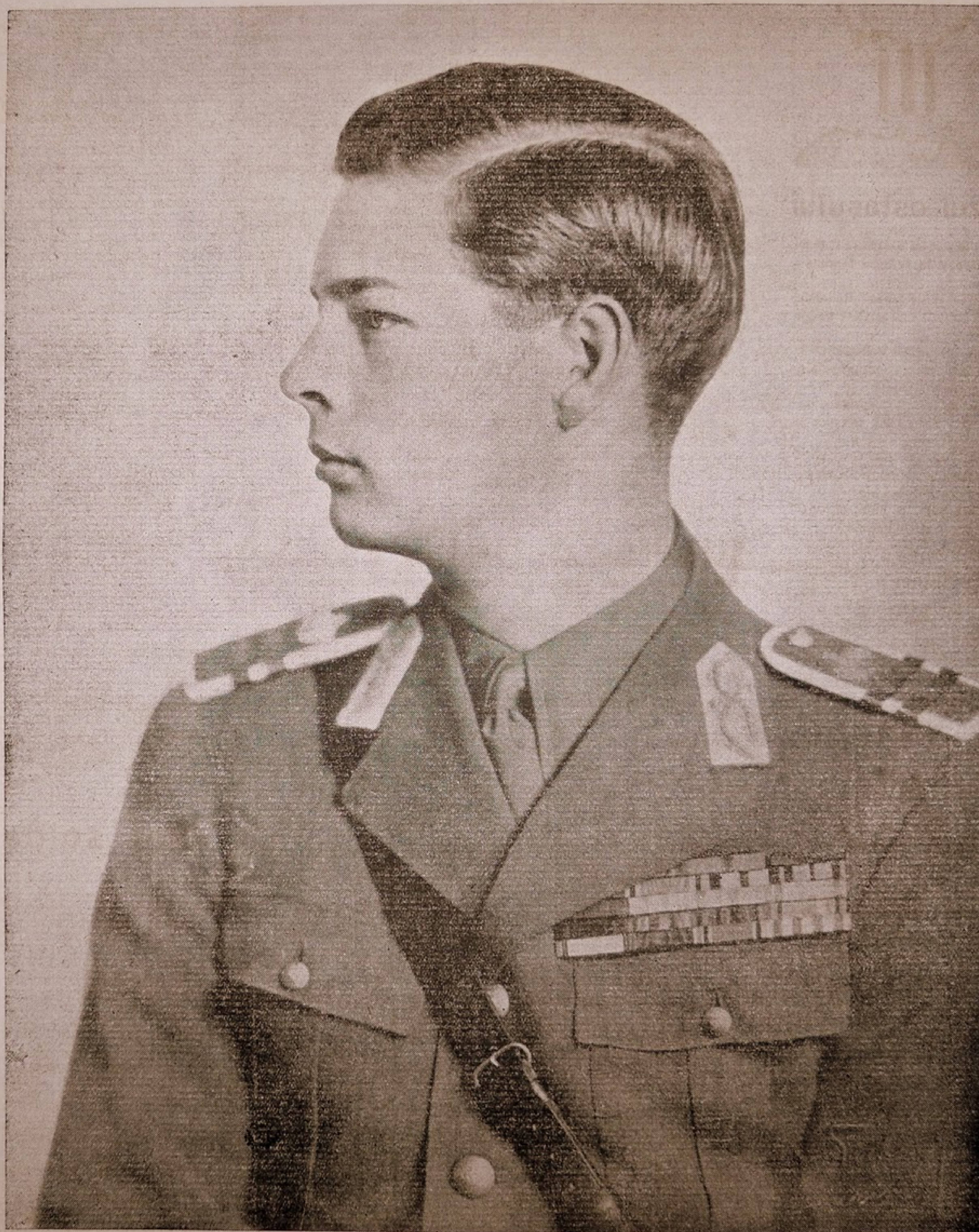
SENTINELA

ANUL II, Nr. 46
2 Noemvrie 1941

GAZETA OSTĂȘEASCĂ A NAȚIUNII
APARE DUMINICA
Înscrisă la Tripunalul Ilfov S. I. C. sub Nr. 623/1939

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA
B-dul Lascăr Catargiu, 31 — București
TELEFON: 2.28.27. — 2.08.96.

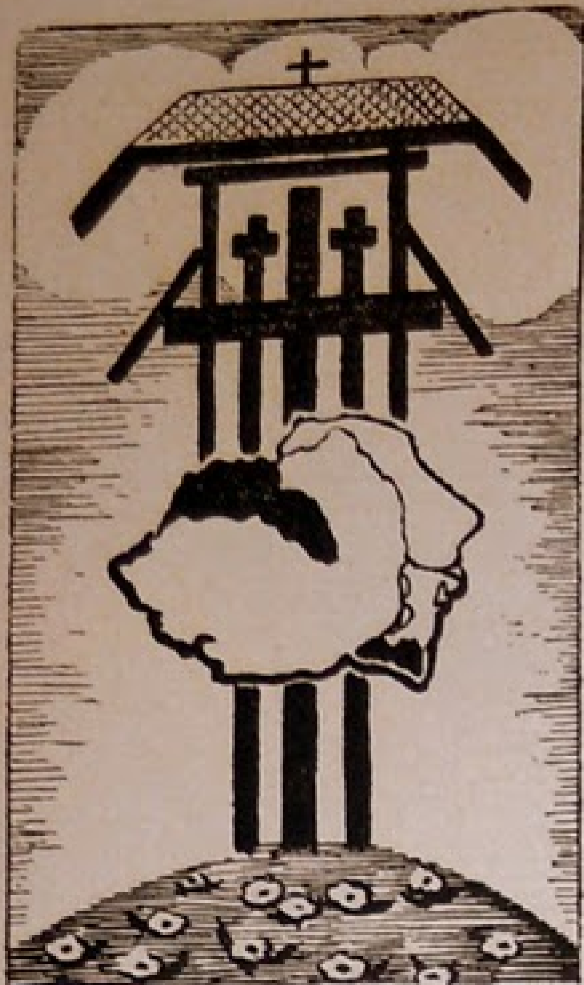
M. S. REGELE MIHAI I A IMPLINIT 20 DE ANI

Țara întreagă a sărbătorit la 25 Octomvrie ziua de naștere a iubitului nostru Suveran. Măria Sa a împlinit 20 de ani. Este vârsta bărbăției când tot omul este dornic de fapte mari și vitejești. După un an și mai bine de domnie Dumnezeu I-a ajutat să biruiască urgia barbarilor din Răsărit, desrobind pe frații basarabeni și bucovineni.

Din adâncul inimii ostașii Majestății Sale Regelui Mihai I aduc urările cele mai călduroase, rugând Cerul să-I ocrotească Domnia glorioasă pentru a putea împlini toate năzuințele drepte și a ridica Țara în locul de cinste ce i se cuvine în rândul statelor civilizate.

Trăiască Regele Mihai I și Augusta Sa Mamă! Trăiască Armata Română și gloriosul ei Mareșal!

„SENTINELA"

Crezul ostașului

1. Cred în Regele nostru, în Conducătorul țării și în veșnicia Neamului Românesc.

2. Port în suflet icoana României adevărate și jur să-mi jertfesc vieața pentru hotarele ei.

3. Indeplinesc ordinele fără șovăire și nu mă 'nfricoșează nici primejdia, nici trufia dușmanului.

4. Urăsc de moarte: minciuna, hoția, trădarea, fiindcă ele înjosesc și necinstesc pe ostași.

5. Iubesc camarazii; ei sunt ca și mine chezășia libertății țării, ostași bravi în războiu și lucrători harnici în uzine și ogoare, în timp de pace.

Așa să-mi ajute Dumnezeu.

VICTORIA DELA ODESA

Fierbea'n prăpăd de foc ucigător,
Și aerul și marea și pământul,
Curgând potop atât de 'ngrozitor,
Incât nu poate să-l redea cuvântul.

Dar oastea românească te-a cuprins,
Odesă ce-ai fost tare blestemată,
Vrăjmașul crud, păgân a fost învins,
Zdrobindu-ți cea din urmă cazemată.

Barajul de oțel, beton și foc,
Ce te-apăra 'ndârjit cu disperare,
Vitejii l'au străpuns în orice loc,
Și l'au călcat eroic în picioare.

Te-au cucerit flăcăi victorioși,
Sfințindu-te cu sânge și aghiasmă,
Te-au desrobit ostașii glorioși,
Punând pe capul tău catapeteasmă.

Te-au smuls dela dușmanul cel răpus,
Cu lupte mari și jertfe 'nălțătoare,
Cu sânge cald pecetea ei ți-au pus,
Să fii pe vecii în ROMÂNIA-MARE.

Plut. adm. THEODOR D. CARAMAN

POMENIREA EROILOR

Duminică, 26 Octomvrie a c., s'a făcut în toată țara pomenirea eroilor desrobitori.

In catedralele marelor orașe ca și în bisericuțele cătunelor și satelor răspândite pe întreg întinsul țării, mii și sute de mii de drept credincioși au înălțat Domnului — odată cu rugăciunea duminicală — rugi fierbinți pentru pomenirea veșnică a celor mai buni și mai viteji dintre noi, care au făcut suprema jertfă pentru apărarea și gloria patriei, jertfa vieții lor.

Porniți într'un mare elan la chemarea patriei, ei au cinstit prin vitejia lor numele de român, înscriind o nouă pagină, de nepieritoare glorie, în cartea de mai multe ori milenară a străbunilor lor.

Nici furia, nici mașina dușmană nu i-a putut opri în înaintarea lor cuceritoare și desrobitoare a pământului strămoșesc. Și fiecare căzând, aducea patriei o nouă palmă de pământ, din pământul pe care cu lupta noastră l-am plămădit și prin lupta noastră l-am păstrat.

Troițe și cruci vor umple iarăși dealurile și văile Basarabiei și Transnistriei. Călători obosiți se vor pleca lângă ele și descifrând taina sufletului ce odihnește în acel loc, vor lua puteri noi din virtutea viteazului căzut acolo și vor pleca mai departe să împlinească misiunea celui ce odihnește prea de timpuriu între cei drepți.

Părinți și frați îndoliați, bătrâni și copii s'au răspândit pe aleele cimitirelor depunând buchete, coroane și jerbe de flori pe mormintele celor viteji, făgăduindu-le cu ochii în lacrimi să le împlinească vrerile și idealurile, iar din moartea lor să învețe a fi mai buni, mai drepți, mai aproape de Dumnezeu.

*

D-l General Pantazi, ministrul Apărării Naționale, însoțit de d-l General Florin Georgescu, secretarul general al M. A. N. și un grup de ofițeri români, au depus flori la mormintele ofițerilor și ostașilor germani la cimitirul „Pro Patria".

Această manifestare dovedește încă odată sentimentul frăției de arme ale celor două armate aliate.

*

Ministrul Germaniei, Baronul Manfred von Killinger, însoțit de Generalul Gerstenberg, atașatul aeronautic german și de colonelul Spalke, atașat militar, a depus pe mormântul Eroului Necunoscut o coroană în onoarea Eroilor căzuți.

*

In Capitală, elevii tuturor școlilor au participat la slujbele de pomenire oficiate la toate bisericile.

La sfânta slujbă dela Cimitirul militar Ghencea au asistat reprezentanții autorităților militare.

Pe toate aleele cimitirului, drapelele tricolore, care au dus la biruință pe eroii noștri, fâlfâiau în bătaia vântului.

Serviciul religios a fost oficiat, în mijlocul rondului aflat pe aleea principală, de un sobor de preoți în frunte cu p. c. maior Gh. Georgescu, protopopul militar al Capitalei.

Când muzica militară a intonat „Imnul eroilor căzuți", întreaga asistență a îngenunchiat, rugându-se pentru ostașii eroi, români și aliați, căzuți pe câmpul de luptă pentru apărarea neamului, reîntregirea țării și slava sfintei noastre biserici.

După slujba religioasă, d-l General Pantazi a trecut în revistă trupa, iar cei de față s'au răspândit printre morminte, depunând flori la căpătâiul eroilor dragi.

S.

BIRUINȚA DELA ODESA

Biruința dela Odesa va rămâne ca o pagină de glorie în istoria României și în istoria lumii creștine, care a luptat împotriva păgânismului bolșevic. Urmările cuceririi acestui oraș întărit se vor vedea de acum înainte. Bolșevismul a primit una din cele mai grele lovituri. Aici, armatele bolșevice țineau un ghimpe în coasta țării noastre, un pumnal în coasta armatelor noastre, un cap de pod de unde urmăreau să stingherească înaintarea victorioasă a trupelor care luptă la gurile Donului, alături de aliații noștri germani.

Aliații noștri germani și italieni, gazetele franceze și spaniole, întreaga Europă creștină, nu precupețesc nicio laudă pentru ostașii români și pentru comandanții lor care, după două luni de asalt, prin manevre iscusite și prin atacuri năvalnice au cucerit cazemată cu cazemată, întăritură cu întăritură, mitralieră cu mitralieră și pas cu pas, strângând cercul în jurul portului și nimicind toate fortificațiile Odesei. Apoi, în dimineața zilei de 16 Octomvrie, într'un puternic iureș, au trecut la asaltul hotărîtor, asaltul cel din urmă. Atacul, executat pe mai multe direcții, a fost atât de bine pregătit și de puternic, că a uimit pe bolșevici. Izbirea dată de voi, ostași, a zăpăcit într'atâta pe dușmani, că n'au mai avut vreme să-și pună în aplicare planul lor drăcesc de distrugere. Datorită priceperii comandanților voștri și avântului vostru în luptă, cea mai mare parte din mândrul oraș Odesa a scăpat întreagă. Populația de acola vă este recunoscătoare, că ați scăpat-o de teroarea bolșevică și de grozăviile războiului necruțător și barbar pe care-l duc ucenicii fără Dumnezeu ai lui Stalin.

Prin cucerirea Odesei de către voi, ostași, ai României, bolșevicii pierd unul din cele mai înaintate puncte ale lor îndreptate împotriva Europei. Prin cucerirea Odesei ați luat bolșevicilor cel mai puternic și mai bun port al lor la Marea Neagră. Prin cucerirea Odesei ați dat o sdrobitoare lovitură Crimeei. Fără Odesa această peninsulă nu se mai poate apăra. Fiind lipsită de unul din cei mai de seamă stâlpi de sprijin și apărare, va cădea curând.

Moscova și aliații ei susțineau că Odesa nu va cădea niciodată. Cucerind-o, voi, ostași, ați câștigat și o mare biruință morală, nimicind pânza minciunilor și defetismul răuvoitorilor și a vânduților.

Ați cucerit Odesa. Pentru România, cucerirea Odesei ridică în ochii lumii și admirația și valoarea armatelor noastre. Pentru România, cucerirea Odesei este un fapt de mare onoare. Cucerirea Odesei ne întărește încrederea în noi înșine, ne arată ce poate curajul și vitejia, în lupta cu vrăjmașul, fie el cât de puternic. Cucerirea Odesei arată valoarea instrucției și sufletul ostașului român. Cucerirea Odesei arată lumii întregi că noi suntem vrednici de toată cinstea, că românii de pretutindeni pot nădăjdui și avea încredere în tăria armelor noastre și în înțelepciunea conducătorilor noștri.

După biruința dela Odesa, România se înscrie în rândul țărilor care știu să lupte pentru dreptul lor, pentru întregirea hotarelor lor. Știu să lupte și să birue.

Locot. rez. D. ALMAȘ

Doi soldați[1]

Pentrucă am timp acuma
Și-s puțin mai odihnit,
După lupte duse 'ntruna,
Oboseli și marșuri grele,
Trimit gândul să te cate
Prin ograda vieții mele...

Cu coif în cap, cu spada'n mână,
In uniforma de soldat,
Te văd așa, doi ani în urmă,
Cum Moș Crăciun te-a îmbrăcat.

Ești soldățelul lui tăticu,
Lăsat la vatră, liberat...
Având în grije pe mămica,
Căci tata este-acum soldat.

Bărbat, în locul lui, cu grije,
Ai rămas tu în casa toată,
Și pușca ta cu pietricele
I-ai dat-o lui, puțin schimbată...

Ș'acum pornim cu suflet tare
La datorie, tu și eu...
Trăiască România Mare!...
Și... să ne-ajute Dumnezeu.

Tăticul tău.

6 August 1941.

[1]) Este ultima scrisoare-poezie trimisă fiului său, de către eroul sublt. în rez. Valter Traian, căzut în fruntea plotonului său la Odesa, pentru cucerirea uzinei de apă.

Odesa şi Românii

Ştirea căderii Odesei a umplut de bucurie inimile Românilor de pretutindeni.

Pe feţele tuturora a reînflorit speranţa unor zile senine pentru neamul şi aşezarea românească

Dar nu toată lumea ştie că oraşul Odesa şi regiunea înconjurătoare este locuită, în bună parte, de români, şi, că prin aceste locuri, se găsesc străvechi aşezări curat româneşti.

Ziua de 16 Octomvrie 1941, este sortită să rămână înscrisă cu litere de aur în istoria neamului nostru, fiindcă în această zi, România începe să-şi afirme în faţa tuturor popoarelor lumii voinţa sa de neînfrânt de a-şi stabili graniţele sale fireşti în toate locurile, unde întotdeauna stăpân a fost românul.

O parte a oraşului Odesa, o mare aşezare omenească poartă şi azi — după veacuri de silnicie rusă — numele de Moldoveanca. Uriaşul de ieri dela răsărit — Rusia ţaristă — cât şi aşa zisa Uniune Socialistă a Republicelor Sovietice nu a fost, în realitate, decât un amestec de popoare supuse cu forţa şi prin nenumărate crime silite de a convieţui împreună.

Ţara Românească a avut întotdeauna de suferit din cauza primejdiei pe care o înfăţişa Rusia, care, pentru a-şi împlini tendinţele sale de întindere cât mai adânc în Europa, trebuia să treacă peste noi.

Aşa, cu veacuri în urmă, o cotropit ţinuturile moldoveneşti dela răsărit de Nistru, ca odată în stăpânirea lor, ceas de ceas să caute, prin toate mijloacele de a schimba limba, numele, credinţa şi obiceiurile locuitorilor.

Cu toate asupririle la care au fost supuse popoarele, azi, după veacuri, se mai pot găsi încă mărturii neîndoelnice a adevăratei naţionalităţi a locuitorilor găsiţi în oraşul Odesa şi în împrejurimile sale, cât şi în toată regiunea dintre Nistru şi Bug.

Această permanenţă a vechilor aşezări moldoveneşti, o găsim, nu numai în numele satelor şi a unora din mahalalele Odesei, dar şi în hronicul zilelor, când prin aceste locuri, limba vorbită de locuitori era cea curat românească.

Se pare, totuşi, că acest adevăr l-au cunoscut şi ruşii, deoarece pe hărţile lor se găsesc trecute toate aceste denumiri curate româneşti—unele schimbate prin adăugiri sau prescurtări — dar care dovedesc în mod sigur, drepturile noastre de veacuri asupra acestor pământuri, dezrobite azi de armatele române şi germane, şi redate iarăşi în stăpânirea noastră.

Dar cele mai curate şi de neînlăturat dovezi despre drepturile Românilor asupra pământurilor dintre Nistru şi Bug, s'au păstrat în cărţile bisericeşti, ascunse prin poduri şi găsite azi de armatele dezrobitoare.

Azi noi, prin cucerirea Odesei, mergem cu paşi repezi la desăvârşirea întregirii ţării şi a neamului românesc.

Cap. t. r. C. PANAIANOPOL

O D E S S A

Cetate pângărită de viforul ateu
Te ferecase bezna, din anii tăi cei morţi
Şi-atunci când ţi-am adus pe viul Dumnezeu,
Tu n'ai vrut să deschizi a tale grele porţi.

Ci plină de trufie, pe trup ţi-ai împletit
Din guri de foc şi piatră, sinistrul colier.
Noi ţi-aducem icoane şi Cristul răstignit......
Tu din crenele roşii ne împroşcai cu fier.

Ţi-a fost poate 'n dorinţă, ca să ne ai duşmani,
Dar ţi-a trecut trufia şi pofta de măcel,
Când braţele voinice şi aspre de ţărani,
Ţi-au strâns împotrivirea, în cleşte de oţel.

De-am fi îmbrăţişat a răzbunării ură........
O! Tu, cetate mândră, dar fără legământ,
Schimbam a ta podoabă în maldăre de sgură,
Şi-ai fi dormit pe veci, în propriul tău mormânt.

Noi te vedeam rănită, cu fierul între coaste
Şi nu-ţi voiam pieirea, ci închinarea ta.
Pe cât e de vitează, a României Oaste,
Când duşmanul se pleacă, Ea ştie a ierta.

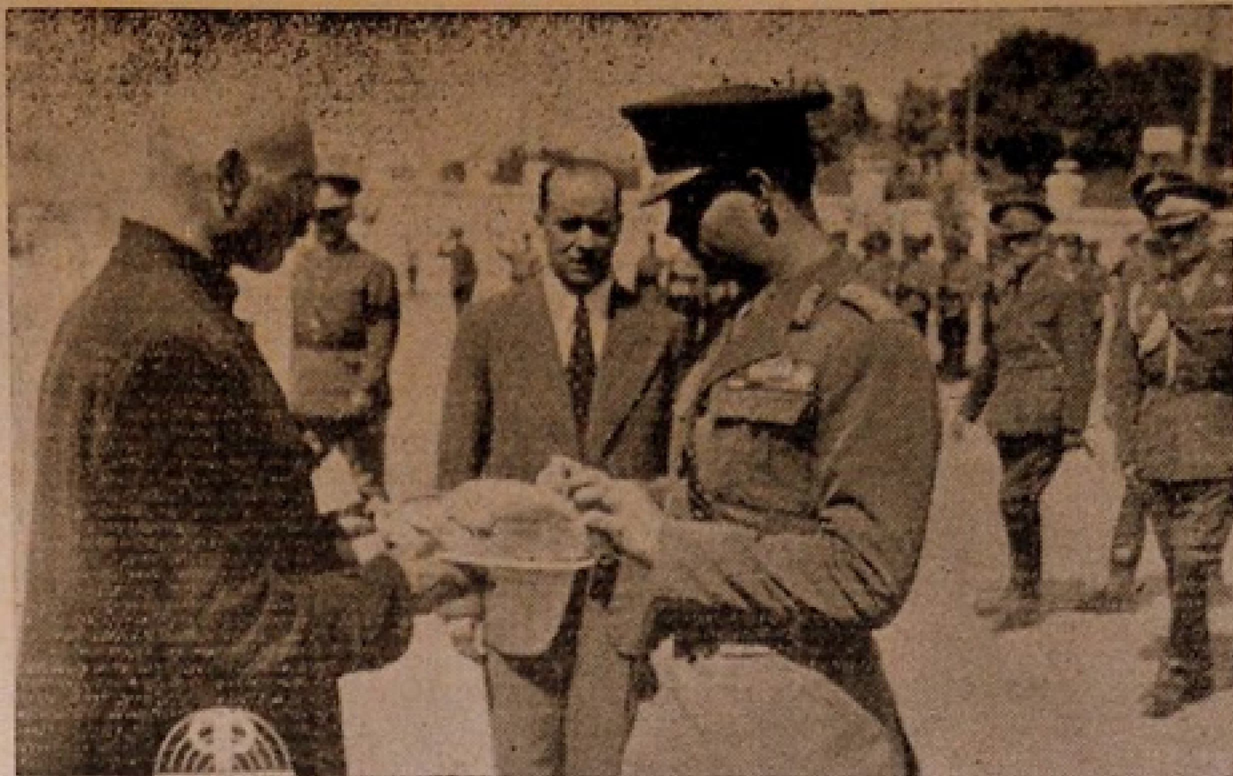
Dar strigătul de moarte, nu ne-a cerut iertarea.
Nemernicii din tine, ne înfruntau semeţi.
Atunci, în iureş crunt, sfârşit-am aşteptarea,
Te-am cucerit, cu preţul atâtor mii de vieţi.

Acum te-avem întreagă, aşa cum te-am dorit.
Sunt mulţumiţi şi morţii, acolo 'n lumea lor,
Căci bestia din tine pe veci a împietrit,
Când am înfipt în pieptu-ţi Drapelul Tricolor!

Soldat ANTON ŞTEFĂNESCU

M. S. Regele trece în revistă pe ostaşii români ce dau onorul la Tiraspol

Suveranul întâmpinat cu pâine şi cu sare de către primarul oraşului Tiraspol

M. S. REGELE MIHAI I

Iubitul nostru Suveran a împlinit douăzeci de ani!

Inimile supuşilor au tresărit în sărbătoare, asemenea codrului cuprins de freamătul învierii.

Urarea românească a izbucnit ca un vulcan, din piepturile ostaşilor care l-au văzut pe tânărul Rege în mijlocul lor, pe front, îmbărbătându-i, în zile de grea cumpănă, expunându-se la aceleaşi primejdii care veneau din gurile de foc ale iadului bolşevic.

Primul an de domnie început în vremuri de restrişte, I-a fost apoi, încununat de noroc... Dumnezeu I-a surîs şi L-a binecuvântat şi iată că biruinţa cea strălucitoare a venit mai devreme decât ne aşteptam.

El a fost steaua de nădejde în care am crezut şi am învins.

Deasupra tuturor furtunilor, rămâne şi trebue să rămâe, icoana Regelui, ca un luceafăr deasupra oceanelor.

Poporul românesc hrănit de veacuri în dragostea voevodală, vede în făptura Regelui iubit, ţara şi viitorul.

La chemarea Mareşalului, naţiunea a făcut zid în jurul Tronului, şi iată că frunţile s'au scuturat de neguri — ostaşii au pornit în chiot vitejesc, desrobind fraţii din Basarabia şi Bucovina.

Eroii nu şi-au precupeţit sângele, pentru a pune pe fruntea tânărului Rege prima coroană de lauri.

In această credinţă, ostaşii Majestăţii Sale Regelui Mihai I — conduşi de vitejia Mareşalului Antonescu, au înscris cea mai glorioasă pagină în istoria Neamului, răpunând pentru totdeauna hoardele mongole.

Eroismul şi credinţa românească au învins. România este iarăşi puternică, prin jertfa fiilor ei, iar aliaţii noştri îşi dau seama că un popor brav şi unit merită să aibă locul de cinste în rândul statelor europene.

Soarele ne deschide poarta de nădejde a zilelor de mâine.

Mihai I, Regele tuturor Românilor — este o lozincă de foc, purtată în adâncul sufletelor noastre.

I. VALERIAN

Telegramele de felicitări trimise Suveranului

Cu prilejul aniversării, d-l Mareşal Ion Antonescu, Conducătorul Statului, şi d-l Mihai Antonescu, vicepreşedinte şi preşedinte ad-interim al Consiliului de Miniştri, au adresat tânărului nostru Suveran şi M. Sale Regina Mamă, următoarele urări:

M. S. REGELUI MIHAI I

De ziua Majestăţii Voastre Vă urez, Sire, ca Dumnezeu să Vă lumineze Domnia cu binecuvântarea vredniciei şi neamul întreg românesc să Vă străjuiască fapta cu încredere statornică.

MAREŞAL ANTONESCU

Telegrama d-lui Mareşal Ion Antonescu către M. S. Regina Mamă:

M. S. REGINEI MAMĂ ELENA

Să trăiască Regele!

Dumnezeu să-I învrednicească Domnia, ca să ridice neamul pe culmi de drepturi şi onoare, aşa cum au voit eroii care s'au jertfit pentru ţară, în războiu desrobirei.

MAREŞAL ANTONESCU

Telegrama d-lui prof. Mihai A. Antonescu către M. S. Regele:

M. S. REGELUI MIHAI I

Dumnezeu să Vă ajute, Sire, ca Domnia Majestăţii Voastre să fie temelie de istorie întregitoare pentru neamul nostru, care Vă priveşte Tronul curat cu încrederea şi mândria cu care îşi cinsteşte drepturile şi îşi aşteaptă dreptatea.

MIHAI A. ANTONESCU

Telegrama d-lui prof. Mihai A. Antonescu către M. S. Regina Mamă:

M. S. REGINEI MAMĂ ELENA

De ziua M. S. Regelui nostru îmi îndrept spre Majestatea Voastră urarea credincioasă ca Dumnezeu să-I ajute să reînoiască prin lupte vrednice şi desrobitoare strălucirea numelui ce-L poartă.

Trăiască Dinastia!

MIHAI A. ANTONESCU

Ostaşi germani pe frontul anti-bolşevic

La cimitirul „Pro-Patria" din Capitală

a fost cinstită memoria maiorului erou Rudolf Zürn din armata germană

Zilele trecute un cer de cenuşă din care cădeau, rare şi mărunte, primele mărgele ale unei ploi de toamnă, sublinia o atmosferă cernită, de reculegere. Armata româno-germană aducea ultimul omagiu maiorului erou Rudolf Zürn, — dovedind odată mai mult, o frăţie de arme care şi-a aflat încununarea în strălucita biruinţă dela Odesa.

La Cimitirul Eroilor „Pro Patria" din Capitală, a avut loc o pioasă şi înălţătoare solemnitate, de cinstire a maiorului erou Rudolf Zürn din armata germană, cavaler al Crucii de Fier, comandant de Batalion, căzut rănit în luptele contra bolşevicilor la Balta (Ucraina) şi decedat acum câteva zile într'un spital din Capitală.

Cu acest prilej au fost depuse pe mormântul proaspăt, coroane de flori naturale din partea Fuehrerului Adolf Hitler, Mareşalului Ion Antonescu, cum şi de către ataşaţii militari ai Japoniei, Italiei şi celorlalte state aliate.

Discursul d-lui General Hauffe

D-l general Hauffe, şeful Misiunii Militare Gremane a rostit o caldă cuvântare în faţa monumentului maiorului erou, arătând strălucita carieră militară şi excepţionalele fapte de arme ale defunctului, care a trecut primul cu detaşamentul său frontiera Olandei, apoi a trecut Prutul cu armatele române luptând în Basarabia şi Ucraina, unde cade grav rănit.

După elogiile aduse în numele Fuehrerului şi a armatei germane, d-l general Hauffe depune — în numele Fuehrerului Adolf Hitler — o coroană de flori pe mormântul eroului, cu următoarea inscripţie: *„Der Fuehrer und Oberste Befehlsahaber de Wehrmacht"*.

Muzica intonează imnul naţional german în timp ce armata dă onorurile.

D-l general Boiţeanu, secretar general al M. A. N., depune în numele d-lui Mareşal Ion Antonescu, o coroană de flori cu următoarea inscripţie: *„Eroului Crucii de Fier, Maiorului Zürn, în amintirea frăţiei de arme"*.

Muzica intonează imnul regal român, iar ostaşii români şi germani, precum şi întreaga asistenţă dau ultimul onor eroului.

•

Mai depun coroane ataşaţii militari ai Japoniei, Italiei şi celorlalte state aliate. De asemenea un ofiţer german depune o coroană în numele Feldmareşalului Brautschitsch.

Apoi muzica intonează „Horst Wesel".

Solemnitatea a luat sfârşit la ora 12.

•

Onorurile militare au fost date de un detaşament german format din două companii de infanterie încadrat de o companie de jandarmi pedeştri.

Defilarea

Incă dela orele 11 dimineaţa, bulevardul Brătianu se umpluse de lume. Ostaşi şi civili se grăbeau să asiste la parada care avea să arate solidaritatea şi forţa inexpugnabilă a unei armate călite în cel mai greu şi mai mare războiu al lumii. Balcoanele tuturor caselor erau pline de oameni. De departe, ca desprinsă din perdelele brumelor, răsuna ritmul pătrunzător, categoric, apăsat al fanfarei.

O rumoare a trecut peste massa de oameni, agitând-o. Iată, coboară din hallul hotelului „Ambasador", misiunile militare: germană, italiană, japoneză; în fruntea tuturor, în ţinută neagră, Baronul Manfred von Killinger înaintează pe bordura trotuarului.

Cele două companii, — română şi germană — defilează „pentru onor", — în masivul pas de marş, solemn şi maiestos. E o profundă impresie de forţă, de mândrie şi demnitate care emoţionează întreaga asistenţă. Măsurile muzicii sparg văzduhul, caldarâmul străzii se cutremură: trec vitejii!

Deodată, un strigăt de urale răsună din toate piepturile: trece compania românească. Prin faţa noastră defilează, impasibili, de bronz, ostaşii lumii noui, făuritorii României de mâine. Şi peste toate feţele, în toate inimile străbate suflul unanim de forţă şi încredere în victoria finală.

La ora 1 detaşamentele român şi german au defilat în faţa Comandamentului German dela hotelul „Ambasador.', fiind primită de către aceleaşi personalităţi care au fost şi la cimitir.

Mulţimea a aclamat îndelung trupele române şi germane care defilau.

M. D.

Cum s'a terminat bătălia dela Marea de Azov

„Bătălia dela Marea de Azov s'a terminat"

Aşa începe comunicatul special dat de Cartierul general al Fuehrerului.

Imi revin în minte următoarele rânduri: *„Cooperând cu flota aeriană a colonelului general Loehr, armata generalului de infanterie von Manstein, armata română de sub comanda generalului de corp de armată Dumitrescu şi armata blindată a colonelului general von Kleist, au bătut şi nimicit grosul armatelor a 9-a şi a 18-a sovietică"*.

Zilele de 8—10 Octomvrie, în sectorul de luptă românesc din regiunea Mării de Azov, au fost zile de sărbătoare a focului şi a iureşului valah năpustit asupra fiarelor surprinse şi încolţite chiar în timpul, când erau gata să se repeadă ucigător în inima îndârjitei noastre încleştări. Brigada noastră de cavalerie şi-a depăşit cu această ocazie şi cele mai impresionante pagini de glorie trăite până acum.

Brigada sburătoare

Trebue să reamintim, că brigada aceasta care a nimicit un inamic superior la Saltischia şi Obitoşnaja, poartă cu mândrie şi din alte vremuri renumele de *„Brigada Zburătoare"*.

Cu două zile înainte de marea victorie românească dela Saltischia şi Obitoşnaja, se face cunoscut ostaşilor de către comandanţi, următorul ordin al brigadei, cu Nr. 12.942 din 7 Octomvrie 1941:

Ostaşi ai Brigadei de cavalerie,

„După rezistenţa îndârjită de pe Nipru, după marşurile obositoare dela Sud de fluviu şi în fine după sângeroasele, dar glorioasele lupte dela *Jswesta şi Adamowitscha*, vă cer acum eforturi noi".

„Prin măsurile ce le executăm azi, inamicul care ne-a cauzat atâtea pierderi, va fi complet încercuit". „Nu-l lăsaţi să ne scape; adunaţi-vă toate puterile; nimiciţi-l ca să nu se mai poată ridica nici odată". „Vă cer astăzi să dovediţi din nou că sunteţi dăruiţi de Dumnezeu cu cele mai fumoase însuşiri de ostaşi şi de călăreţi: *„Vitejia şi rezistenţă"*. „Nu uitaţi că Patria ne urmăreşte şi este mândră de luptele noastre". „Sacrificiile ce le facem şi greutăţile pe care le învingem vor fi pietrele cu care se vor cimenta fruntăriile României Mari de mâine. „Brigada noastră de cavalerie, ale cărei fapte de vitejie sunt cunoscute de întreaga suflare românească, nu poate fi oprită în mersul ei izbânditor, de frig şi oboseală".

„Deviza noastră trebue să rămână aceeaşi: *Izbândă sau moarte!* „Deci înainte călăreţi!"

Comandantul Brigăzii de Cavalerie, Colonel I. CODREANU

In seara de 7 Octomvrie parcă au înviat în zâmbet de bucurie toţi morţii, în amintirea celor rămaşi să îi răzbune. Caii mai purtau încă pe copite praful din regiunea Orlov, când la ora 5 şi jumătate seara în preziua atacului, întunerecul prea timpuriu al cerului destrăma fulgi albi şi grei peste pământul zgribulit de frig.

In noaptea de 7 spre 8 Octomvrie, la ora 3, au pornit, pe tot frontul sectorului românesc, primele patrule. In ziua de 8 Octomvrie, la ora 11 dimineaţa, se declanşează atacul cu un regiment de călăraşi şi unu de Roşiori.

In seara aceleaşi zile, se cucereşte complet şi definitiv satul Saltischia. Acum, frontul nostru, dela cursul superior al Niprului, până în dreapta satului Obitoşnaja, avea în faţă armatele 9 şi 18 sovietice şi rămăşiţe din armata 14.

In zorii zilei de 9 Octomvrie se reia atacul spre satul Obitoşnaja. Inamicul puternic, răspunde cu foc intens de arme automate şi artilerie de toate calibrele, trage însă la întâmplare, pentrucă le furasem crestele cu o zi mai înainte.

La ora 9 dimineaţa, un regiment de Roşiori, se apropie de sat. La ora 5 după amiază alt regiment de Roşiori, se găseşte în sat. Atacul se prelungeşte până târziu în cursul nopţii. In ziua de 10 Octomvrie, se desfăşoară în faţa frontului nostru un spectacol grandios. Brigada îşi împinge postul de comandă la 800 m, de prima linie de foc.

Un regiment de artilerie şi o baterie de artilerie grea, schimbă de poziţie şi ajunge în imediata apropiere a cavaleriei executând trageri directe şi la vedere. Loviturile cădeau în tabăra inamică într'o cadenţă uluitoare şi cu atâta precizie, că lăsa impresia, că un pumn nevăzut de uriaş toarnă foc pe obiectivul ţintit. Şi, focul se întindea mereu izbucnind tot mai mult în alte locuri, într'o parte sau în alta a satului.

Cel mai sinistru moment de panică s'a putut urmări atunci când o coloană sovietică de nouă maşini a încercat să se retragă spre Nord. Lovită în plin lasă două maşini în flăcări şi fuge în direcţia unei şire de paie. Din nou lovită în plin, lasă şi aci două maşini în flăcări. Ca şoarecii într'o cursă de foc, restul maşinilor pornesc chiar spre front, dar şi de astă dată coloana este lovită în plin şi mai pierde trei maşini. Celelalte două maşini rămase s'au furişat în spre o vale, unde nu s'au mai putut observa la câmp deschis eficacitatea artileriei noastre.

Incercuirea

In această zi, la ora 8,15, regimentul de călăraşi înaintează în legătură cu un regiment de roşiori şi altul de călăraşi, printr'o admirabilă manevră de învăluire, în timp ce din spate, inamicul era presat de vânătorii noştri şi de grupul blindat von Kleist.

Inamicul răspundea cu foc disperat. Ostaşii noştri în acest timp, erau de nestăpânit şi treceau printre exploziile de proectile cu o certitudine de războinic înăscut şi disciplinat.

Astfel, inamicul este total încercuit în văile din Nordul satului Obitosnaja.

La ora 10 dimineaţa, se înaintase un kilometru la Nord de acest sat, unde călăreţii noştri au dat mâna cu camarazii lor de arme germani, din grupul von Kleist.

După ce s'au făcut primele capturi, s'a primit ordin ca îndată brigada să înainteze călare pentru a exploata succesul realizat.

Două zile, după ce am părăsit câmpul acestei bătălii câştigată de noi, încă nu se putuse termina inventarierea capturii rămase în sectorul ocupat de Brigada zburătoare.

Am putut număra 16 tunuri de 152,4; 4 tunuri de 76,2; 7 tunuri anticar; 25 mitraliere; 300 puşti mitraliere; 12 aruncătoare; 150 trăsuri; 60 autovehicule; 20 remorci; 26 tractoare. Grămezile de muniţii nu ingăduie posibilitatea unei numărătoare. Bucătăriile au rămas intacte, cu veselă cu tot.

Deasemeni, am mai putut nota în treacăt: autoateliere, autofrigorifere, costume de iperită, medicamente, lopeţi, aparate de radio, aparate telefonice, instrumente muzicale (fanfară), cabluri, cisterne, harnaşamente etc., etc. Au rămas cca 800 cai şi alte animale. S'au făcut 3.000 de prizonieri şi s'a mai capturat un avion de bombardament, de către Brigada zburătoare....

După ce s'a sfârşit bătălia aceasta, care poartă pecetea unuia din cele mai mari succese ale călăreţilor noştri, cerul s'a luminat şi căldura lui a învins totodată şi primii fulgi de zăpadă.

Sublt. rez. TIPARESCU P.

Lupta contra bolșevismului

— Dialog între ostași —

Sergentul Andrei: Ce te frământi a-colo, măi Pintilie? Ce pui la cale, de te chinuiești cu creionul cela, parcă ai vrea să scrii cine știe ce carte?

Caporalul Pintilie: Apoi dom'le Sărjânt, vreau și eu să scriu acasă...

Andrei: Ș'ai uitat poate literele?

Pintilie: Nu le-am uitat, cum să le uit?... Dece mă iei așa, la vale, cum s'ar spune?

Andrei: Nu te iau la vale, da' mă uit la tine cum stai de parcă vrei să faci o socoteală și nu știi cum s'o iei...

Pintilie: Aici ai nimerit-o, dom'le sărjânt: Nu știu cum s'o încep și ce să spun. Atâtea am văzut, de-atâtea lucruri m'am minunat, că nu mai știu ce să scriu a-casă. Aș vrea parcă să spun toată frământarea noastră, toate luptele la care am luat parte, toate biruințele care le-am câștigat, așí vrea să povestesc totu' dela început și nu mă dumiresc cum s'o ieu din capăt...

Andrei: Că nici nu poți să le spui toate dintr'un început, că tu n'ai fost cu noi dela 'nceput, tu ai venit când s'o refăcut regimentu'...

Pintilie: Așa-i. După ce ați rămas din Regiment o mână de oameni ne-o trimis și pe noi.

Andrei: V'o trimes și v'ați purtat și voi ca niște adevărați viteji. Iaca tu, de două săptămâni ai venit și-ai câștigat galoanele de caporal.

Pintilie: Și dumneata ai plecat caporal și-amu ești sărjânt. Și ai și două decorații, una de-a noastră și una nemțească. Ia'n spune, dom'le sărjânt, mai știi în câte lupte a luat parte Regimentu' nostru?

Andrei: Am ținut eu o socoteală, dar i-am încurcat șâru. Am aflat însă dela domnu' plotonier c'am fost în 63 de lupte...

Pintilie: In 63!... Doamne, Doamne!... In 63 de lupte!...

Andrei: Și'n toate am biruit, măi frate. De cum am trecut Prutul și până aici la Marea care-i zice a lu' Azov, am dus-o numai într'o bătălie. Au fost nopți când am dat până la cinci atacuri... Da' odată, mai jos de Tighina, ne-am încercat noi un ploton c'un regiment întreg de bolșevici. Atunci am luat noi 600 de prizonieri și nu mai știu câte tunuri și puști...

Pintilie: Măi — măi — măi —...

Andrei: C'un regiment întreg. Atunci a dat ordin domnu' Sublocotenent Ursulescu de s'a desfăcut plotonu'n două. Și i-am luat pe bolșevici din flancuri, pe două părți. Ne-am aruncat ca zmeii. Domnu' Sublocotenent tot în frunte, că eram în spatele lui. Parcă-l aud și amu strigând: După mine copii...

Pintilie: Și doar el era un copil, că n'avea 21 de ani, cred eu.

Andrei: N'avea... Dar avea o inimă de român de să nu'ncapă 'n toată țara. I-am bătut noi atunci rău pe comuniști. A căzut și domnu' Sublocotenent, a căzut și domnu' plotonier Năstase și a trebuit să iau eu comanda Secției... După bătălia asta m'o făcut sergent... Ș'apoi, măi camarade Pintilie, luptele s'au ținut lanț. Nu mai aveam odihnă. Nici să te primenești n'aveai timp. Eu nu mi-am schimbat cămeșa o lună. Se minunau nemții de noi cum putem ține piept într'una, fără pic de odihnă. Da' pentru noi odihna era bucuria că'nfrângem pe dușman.

Pintilie: Despre asta așa este...

Andrei: Și să-ți spun mai departe, fiindcă ne-am apucat de povești. Am dat atâtea lupte și am câștigat atâtea biruințe, de s'au uimit nemții.

Pintilie: Da cu decorația care ți-au dat-o?

Andrei: Cu aiasta-i altă poveste... Asta s'a petrecut după ce-am trecut Nistru' și-am avut odată o încăerare, la baionetă. A fost o luptă fără samăn. Eu știu că dela o vreme nu mai împungeam cu baioneta și apucasem pușca de țavă și dam cu patu. Imi aduc aminte c'odată m'am răsucit într'o împresurare și am spart vre-o 6 scăfârlii!... Da și patu armei s'o dus... Cum chiteam eu de unde s'apuc altă armă, obsărv că un comunist îndreptase baioneta spre un camarad. Și neavând cu ce să-l plesnesc, m'am repezit cu capu'n pântecele lui, ca berbecii. Dumnezeu a vrut, când l'am doborât, să intre baioneta'n el...

Pintilie: Și camaradu?

Andrei: Camaradu era un gradat neamț care, nu știu cum, ajunsese și el în vălmășagu cela...

Pintilie: Și după aceia ți-o dat decorația.

Andrei: Așa-i.

Pintilie: Eu dom' sărjânt Andrii, n'am avut norocu să ieu parte la atâtea atacuri, da' tot aice, în preajma Odesei, am avut de-ajuns de furcă. Parcă era iadu pe pământ așa huiau tunurile și brandurile. Am fost și eu în vreo zece-douăzeci de lupte și-am luptat și corp-la-corp, ca la 77, cum povestește bunicu.

Andrei: Cum, bunicu tău trăește, macar c'a fost în războiul dela 77?

Pintilie: Trăește. Are 89 de ani. Și-a luat parte, după cum de-atâtea ori ne-a spus, la asaltu dela Grivița și Plevna. Are pieptu ghintuit de decorății. Când începe el să povestească Dumineca, pe prispă, uiți și de mâncare. Acum să ia la întrecere cu tata că și tata și-a lăsat degetele dela mâna stângă în luptele din Dobrogea...

Andrei: Va să zică sunteți o familie de luptători...

Pintilie: Așa a fost să fie. Și amu am eu o mare plăcere, dom'le sărjânt Andrii, am plăcere să mergem până unde-a trebui, cu lupta, până-om îngenunchia de tot pe bolșevici, ca să nu mai ridice capul câte zile-or avè. Ș'apoi, dac'a da Dumnezeu să mă'ntorc sănătos acasă, vreau să-mi împlinesc dorința. Să se 'mbrace bunicu în straele lui de dorobanț, să-i pun o pană nouă de curcan la căciulă și galoane de sărjânt major, să'mbrace și tata uniforma de vânător, să mă'mbrac și eu ostășește și toți trei să cerem să ne primească domnu Mareșal a nostru. Să ne prezentăm lui, să-i sărutăm mâna și să-i spunem atâta: Aiștea sântem...

Andrei: Să-ți ajute Dumnezeu măi frate Pintilie.

Cpt. rez. D. IOV

M. S. Regele aduce bravilor Săi sburători răsplata binemeritată

Suveranul și Mareșalul în orașul transnistrian Tiraspol

De ce luptăm împotriva bolșevismului

Se vor mai aflând, poate, unii nedomiriți care să se întrebe și astăzi, când trupele noastre victorioase au implântat tricolorul românesc în mijlocul Odesei, — pentru ce luptă România împotriva Sovietelor ?

La urma urmelor, omul se întreabă de zece ori înainte de-a începe o treabă, la ce o face și dacă e bine s'o facă, și se mai întreabă încă de zece ori în timp ce o duce la capăt. Mai cu seamă, dacă treaba pe care-o face e anevoioasă și cere osteneală, timp și bătaie de cap.

Cam așa stau lucrurile și cu războiul nostru contra bolșevismului. Războiu greu, purtat de oastea noastră împotriva unei armate uriașe, de mii și miloane de oameni, dar pe care, până la urmă, tot i-am învins.

Așa dar, de ce luptăm noi împotriva bolșevicilor ? Răspunsul e limpede ca lumina zilei. Mai întâi, fiindcă bolșevicii ne-au răpit, anul trecut, Basarabia și Bucovina de miazănoapte. Erau pământurile noastre, din moși strămoși, cu mormintele Domnilor noștri în ele, cu biserici și cetăți românești.

Dar, — ar putea spune cineva, — ce nevoie mai avem acum, după ce ne-am luat dreptul nostru îndărăt, să ne mai batem cu Rusul ? Și iată că greșim judecând așa. Pământul de dincolo de Nistru, țara numită Transnistria, nu e nici ea decât o prelungire a Moldovei noastre, unde se vorbește graiul nostru și sunt frați de-ai noștri, cu obiceiuri și datini românești.

Dar nu e doar atât. Ca să fim asigurați că România este apărată de ciuma bolșevică, noi trebue să gonim bolșevismul cât mai departe de hotarele noastre. Asta e lupta pe care-o duce întreaga lume, în cap cu Germania, pentru izbânda Sfintei Cruci și înfrângerea necredincioșilor sovietici. In lupta aceasta, rostul nostru e limpede, fiindcă trebue să ne apărăm pe viitor de orice amenințare a bolșevismului, — iar pe de altă parte, nu trebue să uităm că, în tovărășia noastră cu Germania, nouă ni s'a lăsat dreptul de a întemeia stăpânirea românească asupra tărâmurilor pe care le-am desrobit cu jertfa ostașilor noștri și cu vitejia lor.

Iată de ce trebue să ne arătăm vrednici de misiunea ce ni s'a încredințat, și cată s'o ducem cu bine la capăt. Numai în acest chip, rostul României noastre în lumea de mâine va fi cel pe care-l merităm: adică vom sta cu cinste și mândrie alături de aliații noștri și ne vom spune cuvântul respicat.

Iar acest cuvânt va fi ascultat cu luare aminte, de toți.

Sergent T. R. DUMITRESCU N.

Sfântă oaste a țării mele

Prin cetăți în vâlvătae,
Printre lacrime și scrum
Urlă iureș de bătae —
Dinții mușcă, spada taie —
Și 'nainte rupem drum...

Sune tobele, răsune
Pentru sfânta noastră Lege,
Pentru Țară, Neam și Rege,
Tu, Conducător, condu-ne!...

Peste crimele dușmane
Aplecăm creștine mâni
Și ți-om înălța, Ștefane,
Ctitorii noi cu icoane,
Ca pe vremea din bătrâni...

Sune clopotele, sune
Pentru sfânta noastră Lege,
Pentru Țară, Neam și Rege,
Tu, Conducător, condu-ne!...

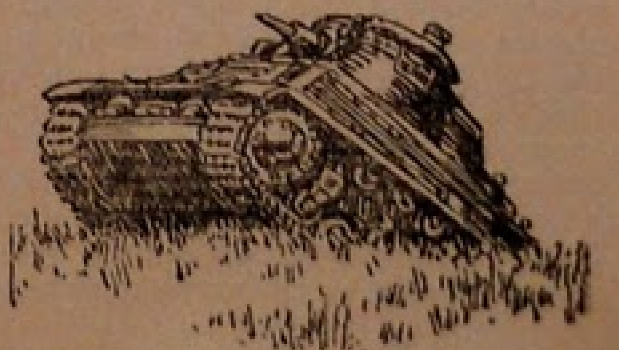
Sfântă oaste-a Țării mele
Dăltuită din granit
Te'ncunună nimb de stele
De când hoardele mișele
Le-ai sdrobit în Răsărit...

Sune goarnele, răsune
Pentru sfânta noastră Lege,
Pentru Țară, Neam și Rege,
Tu, Conducător, condu-ne!...

Du-ne val de foc în vară,
Fulger scris de-un zodier —
Pana scrie, plugul ară —
Du-ne să'nălțăm o țară
Cum e soarele pe cer...

Sune zările, răsune
Pentru sfânta noastră Lege,
Pentru Țară, Neam și Rege,
Tu, Conducător, condu-ne!...

IOAN CARDEI

Patrulă românească pe străzile Odese

De ce se flămânzea în țara bolșevicilor

Ostașii români au văzut cu ochii lor proprii, și a putut să vadă întreaga lume din fotografiile publicate în ziare, câtă sărăcie bântuia prin locurile unde bolșevicii au fost stăpâni vreme de aproape un sfert de veac. Oamenii au pe acolo chipuri pământii, ochii rătăciți, ceva de câine bătut și lihnit. După ce pârjolul a trecut, ei se înapoiază de prin toate bârlogurile unde au stat ascunși, și ies în calea biruitorilor, care, în loc să-i schingiuiască, precum li se spusese, le întind o bucată de pâine și un castron cu mâncare caldă.

Bătrâni, femei și copii, — căci bărbații au fost ridicați dela vetre de către foștii tirani, — se simt parcă deșteptați dintr'un vis rău și li se pare că s'au născut la o nouă vieață. Pot să-și înjghebeze iarăși gospodăria, să-și muncească pământul și să fie stăpâni pe rodul muncii lor, nu-i mai jefuesc stăpânitorii kolhozurilor, nu se mai culcă flămânzi.

Da, lumea aceasta necăjită a fost, pe meleagurile pline de belșugul ogoarelor, o lume înfometată. Pentru o trudă câinească din zori până în noapte, cu gârbaciul la spate, oamenii din așa zisul raiu bolșevic n'aveau dreptul nici să-și astâmpere foamea.

Unde se ducea rodul pământului, ce drumuri luau atâtea bogății care zăceau în măruntaiele acelor ținuturi, dacă obrajii oamenilor erau galbeni de nemâncare? Se știa mai de mult și se știe cu atât mai vârtos astăzi: totul se preschimba în puști, în tunuri, în tancuri, în avioane, în atâtea și atâtea unelte ale morții cu care cârmuitorii bolșevici urzeau să se năpustească într'o zi asupra omenirii întregi, s'o prefacă în pulbere și fum, pentru ca, peste ruini, să-și întindă stăpânirea lor aducătoare de robie și suferință.

Pentru aceia, oamenii din Rusia erau ținuți în zdrențe. Pentru aceia li se dădea atâta hrană cât nici să trăiască și nici să moară. Și pentru aceia ei astăzi nu-și mai vin în fire de buimăceală, când văd că o nouă așezare se înfiripează prin locurile lor, — o așezare mulțumită căreia nu mai sunt nici robi și nici flămânzi.

Sold. PASCU ION

Fapte depe front

Sfârșitul eroic al căpitanului Ovidiu Niculescu

In luptele dela Țiganca, căpitanul Horia Niculescu, cade ucis de o schije de obuz. Rămâne însă cine să-l răzbune: fratele său, căpitanul Ovidiu Niculescu. Ceea ce se și întâmplă, căci la primirea sfâșietoarei vești, cere insistent permisiunea de a fi trimis pe front. Este repartizat companiei a 6-a a unui regiment ce lupta în primele linii, cu misiunea de a împinge mai departe resturile unei armate bolșevice, decimată lângă satul Dalnic. In primul atac, căpitanul Niculescu este rănit la picior, dar nu ezită o clipă, urmărind îndeaproape pe inamic. Cucerește două cazemate și ia o grupă de prizonieri. Și încă, atacul năprasnic al ostașilor noștri nu găsește contenire, precum dârzenia aprigă a căpitanului Niculescu. Dar schijele unei grenade îl ucid. Primele elemente ale inamicului încearcă să înainteze spre a face prizonier pe ofițerul rănit. Se dă o luptă pe vieață și pe moarte, în urma căreia bolșevicii sunt alungați. Soldații se reped spre locul unde zace căpitanul. Găsesc însă trupul căpitanului Niculescu neînsuflețit. Răzbunarea însă pe care o dorise cu atâta ardoare sosise.

Sergentul Serghie Constantin

Sergentul Serghie Constantin, e un flăcău sdravăn, înalt, cu ochii albaștri, zmed la față, purtând o mustață de haiduc. Camarazii îl iubesc, precum și ofițerii din compania sa își pun în el toată încrederea. Nu de puține ori, prin curajul lui, compania din care face parte a fost scăpată din multe încurcături, cel puțin neplăcute. Așa, bunăoară, în lupta din fața kolhozului Sefcenco, când pândarul companiei strigă deodată: „vin rușii". Intr'adevăr, la 100 de metri un lanț de bolșevici se târau prin iarbă. Sergentul Pintilie, ca de obiceiu, în fruntea plutonului său, se ridică în picioare, smulge pușca mitralieră din mâna altui ostaș și începe să tragă. Inspăimântați, împuținați de focul ce se deslănțue asupra lor, rușii o luară la fugă. In ziua următoare bolșevicii porniră la atac. Sergentul Serghie Constantin luă pușca mitralieră și urmat de caporalul Grăjdeanu și de soldații Buță Vasile și Coteanu Grigore, săriră peste parapetul șanțului, trăgând de mama focului. Bolșevicii s'au așternut pe fugă, încât nici sergentul Serghie Constantin, cât este el de voinic nu mai fu în stare să-i ajungă.

Altădată, în fața unei păduri. Ai noștri înaintau cu prudență, având în fruntea lor pe sergentul Serghie Constantin. Printre crengile copacilor se ivi o coloană inamică, retrăgându-se cu mare grabă. Sergentul, curagios, înaintă până aproape de ei, somându-i să se predea. Câteva împușcături fură răspunsul. Ai noștri deschiseră focul. Urmarea: pâlcuri întregi de prizonieri, trei tunuri Brandt și două mitraliere căzură în mâinile noastre.

Fapta sublocotenentului Moise

Un Regiment de Călărași, are misiunea de a închide calea inamicului aproape de satul Gheeizilovo. Colonelul Olteanu, comandantul regimentului, se afla la avantgardă împreună cu sublocotenenții Mericescu și Cârneci, când sosește sublocot. Teel, aducând știrea mult îngrijorătoare, deoarece tunurile antitank rămăseseră în urmă, că o coloană inamică de blindate se află în marș numai la o jumătate de km depărtare. Imediat se dă ordin pentru descălecare. La apariția primului tank inamic, treizeci de grenade trosniră, împreună cu mitraliera sergentului Feldioreanu, eroul dela Moara Domnească. Lupta era inegală și orice ezitare în asemenea clipe putea deveni fatală. Colonelul Olteanu răsări deodată în mijlocul ostașilor săi, îmbărbătându-i. Atât fu deajuns, ca dintre rânduri să se desprindă sublocotenentul Moise, repezindu-se cu un pachet de grenade pe care-l aruncă deasupra carapacei celui mai avansat dintre carele dușmane. Monstrul de fier lovit, se întoarse repede spre ieșirea satului căutând scăparea. Peste puțin, colonelul Olteanu mângâia cu vorbe pline de duioșie pe subloconentul Moise, grav rănit, întins pe iarbă, cu ochii mari, deschiși către cerul albastru și pur.

Fruntașul Filipescu Traian

Atacul cotei 313, dat de Batalionul III dintr'un Regiment de Infanterie. Fruntașul Filipescu Traian e nelipsit, totdeauna în fruntea plotonului său. In timpul bombardamentului nici nu vrea să audă de adăpost. Socotește, spunând-o în gura mare, că locul lui este acolo unde cade unul. In după amiaza zilei de 29 Iulie se hotărăște atacul decisiv. Prin pânza de fum a morții, ai noștri pornesc vijelios, având înainte pe neînfricatul Filipescu Traian. Iată un cuib dușman de mitralieră părăsit, în care fruntașul român nu stă pe gânduri să intre singur. Găsește muniții și o mitralieră rusească, pe care o întoarce numai decât în liniile fugarilor. Moartea seceră. Filipescu e fericit. Soarta însă nu l'a cruțat. Două gloanțe ucigașe l'au isbit drept în frunte. Viteazul fruntaș s'a clătinat o clipă, apoi cu un supraomenesc efort a încleștat, murind, mâinile, pe mitralieră, într'o perfectă poziție de tragere.

Grănicerul erou: căpitanul Chiticaru

Colonelul, comandantul unui regiment de grăniceri, văzând că nu poate scoate pe bolșevici dintr'o poziție puternic întărită, se gândește la posibilitatea unei pătrunderi prin alt sector, spre a cruța vieața ostașilor.

Pentru aceasta, se oferă să îndeplinească greaua misiune căpitanul Chiticaru, comandantul unei companii de cercetare. Luându-și oamenii, pornește. O mitralieră bolșevică le barează drumul, dar după 5 minute, elementele înaintate ale companiei de grăniceri isbutesc să reducă la tăcere arma automată dușmană.

Acum pot merge liniștiți și după ce fac un ocol, ajung pe aceeași linie cu batalionul de grăniceri, care se găsea în luptă.

După 10 minute necesare pentru odihna oamenilor și recunoașterea terenului, căpitanul Chiticaru se aruncă în linia dușmană, depășește cu oamenii lui dreapta batalionului și cu tot focul intens al bolșevicilor, ajunge în șanțul inamic, îl depășește și ocupă obiectivul ordonat. In timpul înaintării companiei de cercetare, Batalionul de grăniceri, profită de surprinderea și spaima bolșevicilor, și se avântă și el spre șanțul anticar.

Acum, amândouă unitățile românești sunt pe aceeași linie, urmărind pe dușman, care fuge în debandadă, lăsând în mâinile noastre, numeros material de arme automate și branduri.

In timpul încleștării, un glonț îl lovește pe căpit. Chiticaru în umăr. El însă nu-i dă însemnătate și continuă să lupte până când dușmanul este complet înfrânt.

Cade însă sleit de putere din cauza sângelui scurs, și cu o brancardă este condus spre postul de comandă. Deodată se pornește un groasnic bombardament inamic. Pământul tremură la fiecare cădere de obuz. Situația brancardierilor este nespus de grea, dar căpitanul Chiticaru le cere să-l ducă repede să raporteze împlinirea misiunii. Brancardierii înaintează, dar proiectilele se abat asupra lor, omorând pe bravul ofițer rănit.

Pe fața lui se citea părerea de rău că nu putuse să raporteze comandantului.

S.

Vânători de munte

CITAȚI PRIN ORDIN DE ZI

D-l general de divizie Gh. Avramescu, comandantul Corpului de Munte, a citat prin ordin de zi, un mare număr de ofițeri și grade inferioare, pentru fapte care sunt arătate în dreptul fiecăruia.

Iată numele vitejilor care au binemeritat cinstirea ce li s'a adus:

Cpt. Pătrășconiu Ioan, comandantul Companiei Cercetare din Batalionul 24 Vânători Munte, pentru acte de bravură și spiritul de jertfă dovedit cu ocazia trecerii Nistrului la Cozlow, când sub ploaia de gloanțe și proiectile, cel dintâiu sare în barcă, dând exemplu viu oamenilor săi din pluton. Pentru curajul dovedit în luptele dela Posnanca și modul de conducere al plutonului său, reușind să reducă rezistențele inamice la tăcere, făcând 8 prizonieri.

Slt. rezervă Niculescu G. Mircea, din Batalionul 24 Vânători Munte, pentru curajul și abnegația dovedită cu ocazia trecerii Nistrului. Pentru curajul și îndrăsneala dovedită cu ocazia luptei dela Poznanca, unde prin manevra plutonului său, face să reducă rezistențele inamice ce oprise înaintarea companiei.

Slt. Constantinescu Aurel din Batalionul 24 Vânători Munte, pentru curajul arătat cu ocazia trecerii Nistrului și spiritului de jertfă și abnegație dovedit în luptele dela Honicowți, aruncând personal cu grenade în valuri de trăgători ruși. Regrupează compania după rănirea Căpitanului Filipescu și se pune la dispoziția Batalionului 4 Vânători Munte.

Slt. Gheorghiu Dumitru din Batalionul 24 Vânători Munte, pentru devotamentul și abnegația în noaptea de 18/19 Iulie, când primește ordin să facă legătura cu plutonul său între Brigada 1 și 4 Mixtă Munte, la podul Lipceani, cu tot focul intens al inamicului, reușește să facă legătura îndeplinindu-și misiunea.

Slt. Cantoreanu Mircea, comandantul Plotonului Transmisiuni din Batalionul 24 Vânători Munte, pentru spiritul de jertfă și modul cum s'a achitat de misiunea primită, când sub un bombardament puternic al artileriei inamice reușește să facă legătura între Grupul 2 Vânători Munte și Batalion, cu ocazia luptelor dela Levcov.

Slt. rezervă Miclescu Ioan, din Batalionul 24 Vânători Munte, pentru spiritul de jertfă și abnegație, arătat cu ocazia trecerii Nistrului. Cade rănit cu ocazia curățirii unei cazamate inamice.

Slt. Magirescu Nicolae din Batalionul 24 Vânători Munte, pentru curajul dovedit în lupta dela Poznanca, ofițerul trecând prin vad valea Codina, cu întreg plutonul său reușește să respingă rezistențele inamice dând posibilitate companiei sale să înainteze.

Slt. rezervă Ionescu I. Constantin din Batalionul 24 Vânători Munte, pentru curajul dovedit în luptele dela Novicovți, deschizând foc asupra carelor de asalt inamice, nu s'a clintit niciun moment dela datorie, chiar după depășirea acestora.

Epistoliile soldatului Neață

Dăundeva dăpă front

Marițica Neichii Dragă
Află despre Mine că sunt Bine Multu
mesc și că mă aflu acu hehehe dincolo de
Odessa tocmai pă la Marea dă Azov
care nu știu dece o cheamă dă Azov că e tot ca Marea
Neagră până și la culoare e [redacted] vopsită tot verde
închis. Paici neiculiță drag dete zilele trecute
zăpada Meilor dă pareă cineva scutura
[redacted] cer merii înfloriți și dânspre mare să
umflară foalele unui vânt dă ne puserăm cu
toții cojoacele și mantalele. Bine că în
privința asta nu ducem nici o grijă Sântăra
cojoace și flanele berechet că chiar mata îmi scriai
întro epistolie că în Putinei și pân toate părțile
femeile rumânilor și chiar plozii [redacted] dân clasele
primare împung lâna cu iglița pentru
noi soldații. Da las că nici noi Soldații nu-i facem
dă râs S'a dus [redacted] dă vitejia Românului
peste 9 Mari și 9 Țări pomina până la japonez și la [redacted]
American și când aud ciolovecii dă Noi [redacted]
vâră capu între umeri și apucă cică un fel dă
tremurici dă cad foalele dăpă ei și rămân goi.
Până săptămâna viitoare io cred Marițico
Neică că trecem și dă Marea asta a lu
alde Azov și cine știe la Marea cui
ajungem gonind pă ciolovecii ca pă
iepuri Al Matale care te dorește

Neață

Bombă

Ghicitori

Șade baba lângă foc
Imbrăcată 'ntr'un cojoc.
Toarce fără caier
Și n'are nici fus

(Pisica)

Pe un câmp senin albastru
Pasc oițe aurii.
Păstoriță bălăioară
Unde ești, de unde vii?

(Cerul, stelele, luna)

Nici în casă
Nici afară

(Fereastra)

Intr'un vârf de plaiu
Stă oastea unui craiu

(Spicul)

Prieteni de casă
Umblă pe sub masă
Când se întâlnesc
Rău se mai sfădesc

(Câinele și pisica)

Epigramă

Camaradului Buturugă I.

Cum avem de lemne criză,
De-am avea vreo două barde
Am ciopli din tine așchii
Și-am avea și noi ce arde.

G. Cocoș

Neață camuflat

Ciolovecul nu l-a găsit pe Neață. Căutați-l voi, camarazi, că poate aveți mai mult noroc.

Piese de schimb.

— Aloo! Strigă un glas furios. Am cumpărat dela dv. de curând un automobil și mi-ați spus că, la caz de nevoie, îmi veți înlocui toate piesele stricate.

— De sigur!

— Atunci vă rog să-mi înlocuiți un nas, un umăr și un dinte din față.

Cai și măgari

Un cal și un măgar stau de vorbă, căutând să se arate unul mai grozav decât altul. Măgarul glăsui apoi calului:

— Trufia ta este caraghioasă. Din pricina automobilelor, voi caii n'o să mai existați. Dar *măgari* au să fie totdeauna pe lume!

Glume

Deștept.

— Spui că doctorul a sfătuit pe Costache să bea numai un pahar cu vin pe zi. L-am văzut ieri bând 12 pahare.

— Păi a fost la 12 doctori și fiecare i-a spus să bea câte un pahar pe zi!

Răspuns.

— Știi dece poartă Nae bretelele albastre cu dungi roșii?

— Nu. De ce?

— Ca să nu-i cadă pantalonii!

Dovada.

— Ce spui? E fricos calul acesta? Dar sunt opt zile de când doarme singur în grajd.

Om simțitor.

In tren, spre Londra, un om aleargă de-a-lungul coridorului vagonului și strigă foarte iritat:

— Are cineva puțin whisky? A leșinat o femeie.

Imediat apar sticle de diferite mărimi. Omul ia pe cea mai mare, bea mult din ea și spune apoi cu un oftat de ușurare:

— Asta mi-a făcut bine. Mă sdruncină totdeauna cumplit când văd pe nevastă-mea leșinând.

Știe lecția.

Profesorul: De ce închide cocoșul ochii când cântă?

Elevul: Fiindcă știe pe de rost ce trebue să cânte!

Ghinion.

—Am un ghinion teribil, se vaetă Mitică. Deunăzi m'am așezat la cafenea pe o pălărie. Cer iertare vecinului meu de masă, —dar acesta se înfurie și îmi trage o palmă strașnică. Și, ce crezi, după aceea am constatat că pălăria era a mea!

Scăldatul oprit.

Polițistul: Scăldatul e cu desăvârșire oprit aici.

Excursionistul: Și mi-o spui abia acum? Doar ai stat și te-ai uitat la mine pe când mă desbrăcam!

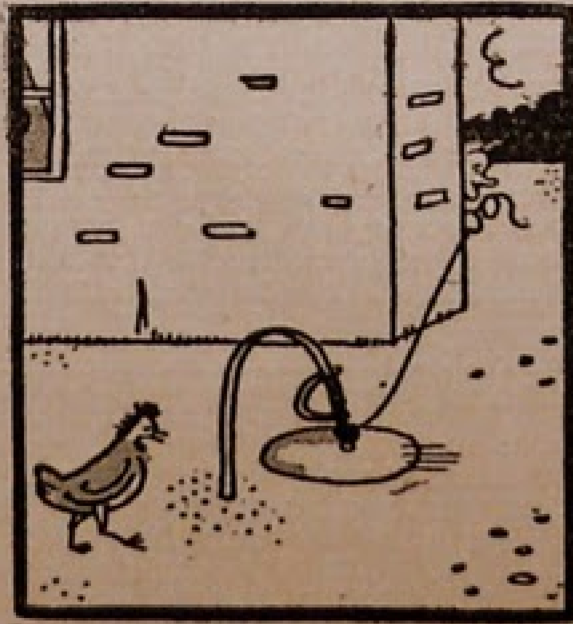
Polițistul: Desbrăcatul nu este interzis!

Pățaniile soldatului Neață

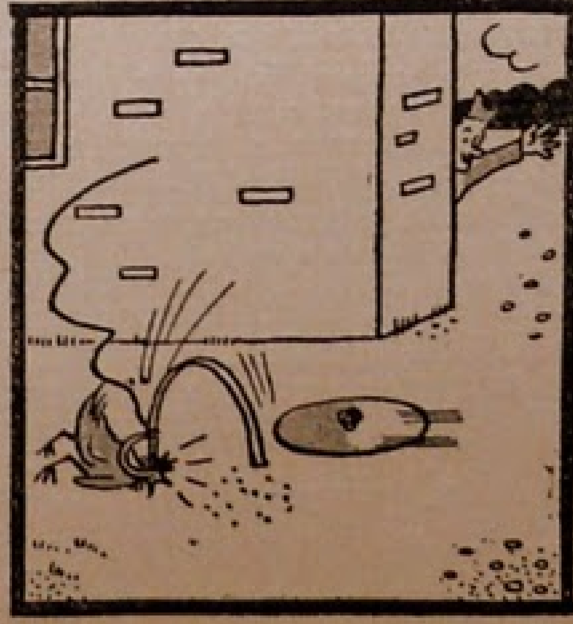
de Neagu Rădulescu

— Ce pot să fac cu sabia unui colonel bolșevic? Ia să văd. O înfig în pământ, arunc lângă ea niște grăunțe, o leg cu o sfoară și o trec prin cârligul chepengului...

— Aha! Uite că vine găina la grăunțe. S'o aștept să se apropie bine și pe urmă, ca la fotograf, număr... una, două..., trei... și dau drumu sforii...

— Uraa! Drept la țintă. O să avem o ciorbă diseară, grozavă.

— E, ați văzut camarazi? Pentru așa ceva e bună o sabie bolșevică.

Faptele săptămânii

DIN ȚARA

MAIESTATEA SA Regina Elena, spre a veni în ajutorul bolnavilor din spitale, a făcut apel la gospodine, care au resturi de lână, să împletească patrate de 15 centimetri și să le trimită la Palatul Regal, în București, sau la Garnizoanele din provincie, pentru ca din aceste bucăți să se facă învelitori călduroase.

D-L MAREȘAL Antonescu, pentru a cinsti pe cei ce s'au jertfit pentru țară sau și pe urmașii lor, ca: orfanii de războiu și ai invalizilor, să stea în frunte la diferite prilejuri. Copiii lor, să fie așezați în primele bănci, în școală, văduvele, orfanii de războiu și invalizii vor fi ascultați cu atenție oriunde s'ar duce, avându-se grija să fie serviți cei dintâiu.

D-l general Hauffe, șeful misiunii militare germane în România, a remis, în numele Fuehrerului și comandant suprem al armatei germane, Adolf Hitler, d-lor: general de Corp de armată adjutant Iacobici Iosif, șeful Marelui Cartier General și fost comandant al armatei a IV-a și general Tătăranu Nicolae, subșeful Marelui Cartier General și fost șef de Stat Major al armatei IV-a, ordinul Crucea de Fier cl. I.

De asemenea, generalul de armată aviator Löhr, a remis, în numele Fuhrerului, d-lor: general de escadră aviator Enescu Ramiro și general de escadră Celăreanu Constantin, ordinul Crucea de Fier, cl. II și clasa I.

Ascultați în fiecare zi dela 12,50—13,50 „Ora ostașilor la Radio"

PREȘEDINȚIA Consiliului de Miniștri, comunică următoarele:

Bisericile ortodoxe din Gheorghieni și Miercurea-Ciucului, localități din Ardealul luat de Unguri, au fost făcute de autoritățile unguregti în hambare de cereale, pentru cooperativele maghiare.

SOLDATUL ION MATEI, fusese îngropat în pământ de un obuz, pe front. Adus la spitalul militar din Timișoara, el avea un picior rănit, dar nu mai vedea și nici nu auzea. El se ducea în fiecare zi la capela spitalului și se ruga lui Dumnezeu, care l-a ajutat, făcând astfel o minune, dându-i soldatului vederea și auzul.

DE PESTE HOTARE

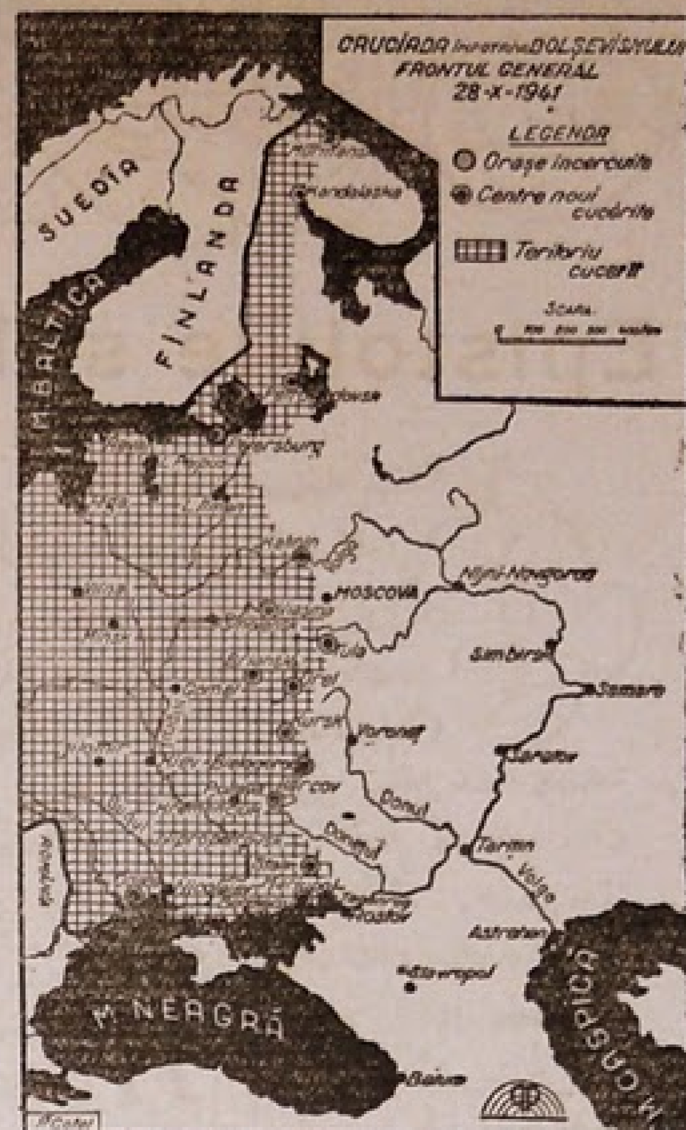
MAREȘALUL TIMOCENKO, a fost înlocuit dela comanda trupelor sovietice, ce luptă în sectorul de mijloc al frontului.

ÎN FRANȚA, comuniștii sunt prinși și judecați. In fiecare zi, sunt condamnări la pedepse cu închisoare sau la moarte.

CONTELE CIANO, ministrul afacerilor externe al Italiei, — a făcut o vizită Fuehrerului Adolf Hitler, la cartierul său general.

ZIARELE din străinătate, mai ales cele germane, italiene, cehe și slovace se ocupă pe larg de sărbătorirea a 20 ani dela naștere a Maiestății Sale Regelui Mihai I.

LOCUITORII din India se revoltă din nou împotriva stăpânirii engleze. La Bombay, din această cauză, englezii au tras cu gloanțe, omorînd vreo 20.

ÎNTREAGA ITALIE a sărbătorit în ziua de 28 Octomvrie 1941, 20 de ani dela luarea conducerii Statului Italian de către fasciști, în frunte cu Ducele Mussolini, printr'un marș făcut asupra Romei.

BOLȘEVICII au pus mine și dinamite la toate clădirile mai mari din Leningrad, ca să le arunce în aer, dacă orașul va fi ocupat de germani.

STALIN, a fugit din Moscova, mutându-se la Kujbișev (Samara), localitate așezată la 800 km de Moscova.

POȘTA SENTINELEI

Caporalul Gh. Moldoveanu. Caricatura este bună și va apare în numărul viitor, bineînțeles, fără mustățile lui Voroșilov, care e spân.... Poezia „Zorile basarabene" n'are nimic ostășesc.

G. Cocoș. Mai trimite epigrame sau mici poezii vesele. Felul d-tale nu este să fii trist.

A. G. C. Deși ne-au venit numai inițialele numelui, reproducem din „Scrisoare acasă", câteva versuri bune:

Pân'acuma, de-am tăcut,
Timp să scriu n'am prea avut
Fiindcă Rușii, precum vântul,
Au fugit de-au rupt pământul

Iar noi, după dânșii, scai,.. ..
Nu era chip să mai stai,
Căci în loc de vitejie
Nu vedeam decât călcâie.

Iar dușmanul cel temut
In sfârșit i-acum „caput".
A culea ce-a semănat
Acum anul, ce-a cătat.

Sergent Lupu Gh. Ioan. „D-le redactor, cu mintea mea puțină vă trimit și eu aceste rânduri pentru a le publica în gazeta „Sentinela".

Ne place smerenia d-tale, mai ales că putem desprinde și versuri simțite, ca următoarele:

Foae verde bob năut, .
Ordinul când l-am primit,
Ca vulturul m-am repezit,
Și la luptă am pornit.

Prutul, mlaștini, Nistrul tot,..
Toate le-am trecut înot,
Prin păduri și prin tufișuri,
Să distrugem bolșevismul.

Azi pe malul Mării Negre,
Stă Românul, stă de veghe,
Stau voinicii neadormiți,
Stau ca brazii neclintiți,..
Țara noastră s'o păzească
Scumpa Țară Românească.

Evenimente din războiu

Frontul antibolșevic din răsărit.

Rezistența bolșevicilor din Bazinul Donețului este din ce în ce mai slabă. Trupele germane înaintează zilnic, punând stăpânire pe cea mai bogată regiune industrială din Rusia. Această înaintare poate fi, pe drept cuvânt, considerată ca o adevărată urmărire, deoarece inamicul fuge în debandadă.

In sectorul de miazăzi, forțele germane urmându-și drumul pe coasta Mării de Azov, au ajuns la marginile orașului Rostov și râul Don.

Bolșevicii au dat semnalul de alarmă, îndemnând, prin gazetele lor, ca trupele sovietice „să se bată până la ultimul om, deoarece Rostovul este în primejdie".

Generalul englez Wawell, care așteaptă cam de mult în Asia Mică, ar fi luat grabnice măsuri de apărare, cugetând să trimită un corp expediționar în Caucaz.

In peninsula Crimeea, în care au pătruns trupele germane, s'a și început de asemenea urmărirea bolșevicilor, puși pe fugă.

Astfel, Sovietele sunt amenințate să piardă o întăritură, de unde au sperat să poată ataca prin flanc armata germană.

Ei continuă a pierde în acest fel o mare parte din posibilitățile de comunicație pe Marea Neagră.

Trupele germane continuă în fiecare zi să ocupe mari poziții în inima Rusiei bolșevice.

Trupele române au cucerit o insulă în largul coastei de Nord-Vest a Mării de Azov și au curățat insula de inamici.

O știre primită din Teheran, arată că toate forțele sovietice motorizate, afară de unele mici detașamente, au părăsit Iranul, retrăgându-se în Rusia Sovietică, pentru a participa la apărarea Caucazului.

Ucraina se poate considera în întregime ocupată, atât în ce privește regiunea agricolă, cât și cea industrială.

Cea mai bogată țară sovietică va intra astfel în noua orânduire europeană, prin biruința armatei germane.

Dincolo de această porțiune a Rusiei, se întind terenuri aproape pustii, ce interesează prea puțin pe europeni.

Armata sovietică, lipsită de fabricile ei, va dispare încetul cu încetul. Viitoarele atacuri care s'ar da în răsăritul îndepărtat, sunt lipsite de seriozitate.

Aflăm că bolșevicii au început să dezerteze în Manciuria.

In sectorul Leningradului bateriile grele germane au tras și la 28 Octomvrie împotriva Leningradului. Au fost lovite centre de aprovizionare din orașul înconjurat. Mari nouri de fum și incendii dovedesc succesul artileriei germane.

Avioane de luptă germane au lovit de asemeni la Leningrad, uzine de armament. Observatorii au constatat, după atacul aerian, incendii uriașe.

Comandanții sovietici ar fi fugit cu avionul.

Se înmulțesc cazurile în care bolșevicii folosesc uniforme germane. Astfel, un artilerist german a declarat că, la 10 Octomvrie, a întâlnit, în regiunea Kremenciug, un soldat în uniformă germană, care i-a cerut pâine. De oarece vorbea o limbă străină, artileristul s'a apropiat de el spre a-l cerceta mai de aproape. Cel care ceruse pâine a scos atunci revolverul și a tras cinci focuri, dintre care unul a trecut prin mantaua artileristului german. S'a dovedit apoi că era vorba de un bolșevic, care își procurase uniformă germană.

In Sectorul Moscovei. Avioanele germane Stukas bombardează fără încetare Moscova. Din diferite izvoare reese că populația civilă din Moscova trece prin clipe foarte grele. Membrii organizației G. P. U. masacrează în massă pe toți cei ce sunt bănuiți de sabotaj, sau trădare, fără niciun fel de judecată. Aceste execuții în massă sunt făcute în tot cursul zilelor.

Groaza desfășurată de sovietici confirmă faptul că guvernul central socotește situația ca fiind disperată.

Importante forțe sovietice ce se retrăgeau în debandadă, în sectorul Central, au fost prinse din urmă de forțele aeriene germane și de trupele germane de infanterie și distruse. Prin această acțiune, o aripă a Moscovei este direct amenințată.

Din Londra se anunță că în cercurile bine informate se privește situația Moscovei ca disperată. Germanii nu și-au micșorat presiunea nici un moment și în prezent se semnalează atacuri puternice, mai ales în direcția Kalinin. In general, se socotește că primejdia pentru capitala sovietică a sporit considerabil.

Pe celelalte fronturi:

In curs de mai multe zile, submarinele germane de urmărire au scufundat 14 vase comerciale, greu încărcate, cu un total de 47.000 tone, dintr'un convoi puternic escortat, ce călătorea dela Gibraltar spre Anglia.

Pe fronturile din Africa, nimic nou de semnalat.

C. 43.545. — M. O., IMPRIMERIA CENTRALĂ, BUCUREȘTI